

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, Σεβαστοὶ Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι,
Θεοφιλεῖς Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοί!

Τῇ αὐτῆκλητῇ καὶ αγία ἡμέρᾳ, ὅτε ὁ κόσμος ὅλος ὁρατός τέ καὶ ἀόρατος (βλ. Κανῶν τοῦ Πάσχα) ἐγκομιάζει τὸν Ἀρχηγόν τῆς ζωῆς καὶ τὸν Νικητὴν τοῦ θανάτου, πρὸς πάντες ὑμᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμόν:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἀπὸ χρόνον εἰς χρόνον ὡς ἐπινίκιον ἄδεται ἡ καλὴ εἶδησις κινουῖσα ἡμᾶς νὰ ἀναπέμψωμεν αἴνους τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν θανάτῳ θάνατον πατήσαντι καὶ καταστήσαντι ἡμᾶς κοινωνοὺς τῆς μελλουῦσης αἰωνίου ζωῆς.

Τὴν *ἐορτῶν ἐορτὴν* καὶ *πανήγυριν πανηγύρεων* ἐορτάζοντες μετὰ ἰδιαιτέρου πνευματικῆς αἰσθήσεως ἀναμνησκόμεθα τοῦ λυτρωτικοῦ ἀγώνος τοῦ Σωτήρος τοῦ κόσμου, τῶν Σταυρικῶν Αὐτοῦ Παθῶν καὶ τῆς λαμπρῆς Ἀναστάσεως. Τὸ Πάσχα δὲν εἶναι εἰς ὁμορφος θρύλος, οὔτε μια ἀφηρημένη θεολογία, ἀλλὰ οὔτε καὶ φόρος τιμῆς εἰς τὸ πάλαι ποτέ καθιερωθὲν λαϊκὸν ἔθιμον. Εἶναι ἡ οὐσία καὶ ὁ πυρὴν τοῦ χριστιανισμοῦ. Εἶναι νίκη τὴν ὁποῖαν ὁ Θεὸς ἐχαρίσατο ἡμῖν.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν ἀποστόλων ἕως καὶ σήμερον ἡ Ἐκκλησία κηρύττει τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ὡς τὸ πλέον μεγαλύτερον θαῦμα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν παρουσιάζει αὐτὸ τὸ θαῦμα ὡς Εὐαγγελικὸν γεγονός καὶ μόνον, ἀλλὰ, καὶ εἶναι ἰδιαίτερο σηματοκτικόν, ὡς ἐν κρίσιμον γεγονός δι' ὅσους ἀγκαλίασαν τὴν καλὴν εἶδησιν περὶ τοῦ Πάσχα. Ἡ ἐν λόγῳ ἐορτὴ ἀφορᾷ ἄμεσα τὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς, διότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὑπὸ τοῦ Κυρίου λύτρωσις τοῦ πεπτωκότος ἡμῶν κόσμου προκαλεῖ τὴν πλέον μεγαλυτέραν χαρὰ, τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος. Ὅσον περίπλοκος νὰ εἶναι ἡ ζωὴ ἡμῶν, ἀπὸ ὅσας βιοτικὰς συμφορὰς καὶ νὰ κλυδωνιζόμεθα, ὅποιες θλίψεις ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἀτέλειες τοῦ περιβάλλοντος κόσμου καὶ νὰ ὑπομείνωμεν, ὅλα ταῦτα οὐδὲν εἶναι συγκρινόμενα πρὸς ἐκείνην πνευματικὴν χαρὰν καὶ ἐλπίδα τῆς αἰωνίου σωτηρίας, τὴν ὁποῖαν μας χαρίζει ὁ Θεός.

Κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παύλον, *Ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ἡμῶν διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ Πνεῦμα ἐν ἡμῖν* (βλ. Ρωμ. 8.11).

Τῆς λαμπρᾶς ἡμέρας τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Θεὸν πληροῖ τὰς ψυχὰς τῶν ἑκατομμυρίων πιστῶν ἐνῶ ἡ ἐπίγειος ἡμῶν ὑπαρξις ἀποκτᾶ τὸ οὐσιαστικοῦ της νόημα. Τὸ Πάσχα εἶναι ἡ πανηγυρική νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου, ὁ μέγας θρίαμβος τῆς ζωῆς, φέρων ἀγάπην, εἰρήνην καὶ πνευματικὴν μεταμόρφωσιν.

Δι' ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα κάθε φορά ἐγκαινιάζομεν τρόπον τινά μια νέαν περίοδον εἰς τὴν ζωὴν ἡμῶν, διότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἀνανεώνει τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, τὴν στηρίζει εἰς τὰς δοκιμασίας καὶ ἐνδυναμώνει εἰς κάθε ἀγαθοεργίαν.

Τὸ Ἀναστάσιμο μήνυμα τὸ ὁποῖον ἀνέτρεψεν ὀλόκληρην τὴν πορείαν τῆς παγκοσμίου ἱστορίας, μας ὠθεῖ πρὸς τόσον ἀπαραίτητες διὰ τὴν σύγχρονον κοινωνίαν ἠθικὴν μεταμόρφωσιν καὶ πνευματικὴν ἀνανέωσιν. Ὑπενθυμίζει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰς καταβολὰς τοῦ χριστιανισμοῦ καθὼς καὶ τὴν ἐπικείμενην αἰώνιον Βασιλείαν, ὅπου «ὁ Θεὸς ἔσται τὰ πάντα ἐν πᾶσιν» (Α' Κορ. 15.28).

Κατὰ τὰς λαμπρὰς ἡμέρας τοῦ ἀναστάσιμου θριάμβου καλοῦμεθα ὅπως καταστήσωμεν κοινωνοὺς τῆς χαρᾶς μας τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς οἰκείους μας, δείξωμεν αὐτοῖς τὴν ἔμπρακτον ἀγάπην καὶ ἐλεημονοσύνην. Τοιαύτη εἶναι ἡ εὐλογημένη εἰς τοὺς αἰῶνας παράδοσις, στοιχοῦντες τῇ ὁποίᾳ, ἐπιβεβαιοῦμεν ὅτι εἴμεθα κοινωνοὶ τῆς κληρονομίας τοῦ Χριστοῦ καὶ πιστεύομεν ὅτι ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Νῦν ὅπως καὶ παλαιότερα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ρωσσίας μεθ' ἀφοσιώσεως ἐπιτελεῖ τὴν σωτηριώδη αὐτῆς ἀποστολὴν διὰ τῆς, μέσω ἀόκνων προσπαθειῶν διακηρύξεως τῆς Θείας δικαιοσύνης καὶ τῶν διαχρονικῆς ἀξίας εὐαγγελικῶν ἐντολῶν, ἐκκλήσεως διὰ τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν, συμβολῆς εἰς τὴν πνευματικὴν ἐνότητα τῶν ἐν χώραις τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας λαῶν.

Ἰδιαιτέρα δέησις ἡμῶν σήμερον εἶναι ὑπὲρ τῶν λαῶν τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Οὐκρανίας προκειμένου να ἐπικρατήσῃ εἰρήνη εἰς τὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας τῶν ὁμαιμῶν καὶ ὁμοδόξων ἀδελφῶν, να ἀποκατασταθοῦν οἱ διακοπεῖσες σχέσεις καὶ ἡ τόσον ἀπαραίτητος συνεργασία.

Ὁ χριστιανισμὸς ἐν τῇ διακυρήξει τῆς *ὑπερβαλλούσης τῆς γνώσεως ἀγάπης τοῦ Θεοῦ* (βλ. Εφ. 3. 19) ἐνώνει τοὺς ἀνθρώπους πέραν τῶν ἔθνικῶν, τῶν πολιτισμικῶν καὶ κρατικῶν ὁρίων, ἐπειδὴ *τὸ φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι* (βλ. Ιω. 1.9).

Ὁ Ἀναστὰς Κύριος δώῃ πᾶσιν ἡμῖν ὅπως ψυχοφελῶς συνεχίσωμεν τὴν ἐπὶ γῆς πορείαν ἡμῶν, ἀναμνησκόμενοι τοῦ ὕψους τῆς χριστιανικῆς εὐθύνης καὶ τῆς κλήσεως να ἀποκτῶμεν οἱ ἴδιοι καὶ να συμβάλωμεν εἰς τὴν ἀπόκτησιν ὑπὸ τῶν πέριξ ἡμῶν τῆς ἀδιασαλεύτου πίστεως, τῆς εἰλικρινοῦς

ἀγάπης καὶ τῆς ἀκλονήτου ἐλπίδος. Ἡ χαρὰ τῆς ἐορτῆς αὐτῆς εἶθε νὰ ἐνισχύῃ ἡμᾶς καὶ νὰ παροτρύνῃ πρὸς ἀγαθοεργίαν, νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ ἐνδυναμώνῃ ἐν μέσῳ τρικυμίας τῆς θαλάσσης τοῦ βίου ὥστε νὰ ἔχωμεν ἀντοχήν καὶ νὰ μὴ χάνωμεν τὴν ἡρεμίαν, νὰ ἀγωνιζώμεθα κατὰ τῶν σκανδάλων καὶ πειρασμῶν καὶ, ὅπως ἔλεγεν ὁ Ὅσιος Σέργιος τοῦ Ραντονέζ, νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸν ἀποτρόπαιον διχασμὸν τοῦ κόσμου τούτου.

Τὸ ἀνατέλλον ἐκ τοῦ Ζωοδόχου Τάφου φῶς τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ εἶη μεθ' ἡμῶν καὶ φωτίσῃ τὰς καρδίας ἡμῶν, ἀγκαλιάζον τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν καὶ κάθε χρήζοντα φροντίδος καὶ βοηθείας ἡμῶν.

Συγχαίρων πάντες ὑμᾶς ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Πάσχα, εὐχομαὶ ὑμῖν ἀφθονία τῶν πνευματικῶν δωρεῶν, σωματικὴν δύναμιν καὶ εὐλογημένην ἐνίσχυσιν ἄνωθεν ὥστε νικηφόρος νὰ πορευθῆτε ὀπίσω τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐν Μόσχᾳ

Ἅγιον Πάσχα 2014

† ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

στις ἄλλες γλώσσες:

- Γιακουτικὴ
- Ουκρανικὴ
- Εσθονίας
- Λετονίας
- Λιθουανίας
- Καζαχικὴ
- Κιργιζικὴ
- Τατζικιστάν
- Κινεζικὴ
- Ἰαπωνικὰ